

[Marianne Jelved]

bassader, vi har i Danmark, undlade at gøre det?

Dernæst er der – for igen at sammenligne med den norske ordning – en tilføjelse til anløbstilladelsen, der fastslår, at fartøjerne under besøg skal acceptere »de af den danske regering fastsatte regler.« Der henvises til dansk politik. Der er nøje sammenhæng mellem cirkularnoten og den anløbstilladelse, der gives.

Vi har medvirket til at finde en løsning, og den løsning kan hr. Gert Petersen og andre kritisere, og vi lytter selvfølgelig til kritikken. Vi medgiver, at der er et forlig med udgangspunkt i den vedtagne dagsorden.

Så vil jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, der stillede spørgsmål om Det Radikale Venstres holdninger til organisationsfrihed og åbne partiregnskaber osv., at der den 12. april blev taget to dagsordener – den ene endda meget bredt, af et enigt Folketing – der handler om det, og de står selvfølgelig ved magt, der er ingen grund til at antage noget andet. Vi vil fortsat også inden for sådan nogle områder arbejde på det, der er vores politik. Om vi kan komme igennem med det hele, er jo tvivlsomt, men ikke desto mindre vil vi prøve langt.

Til hr. Tommy Dinesen og hr. Dohrmann om Storebæltsforbindelsen: vi har i Det Radikale Venstre aldrig kunnet lide den aftale, der er indgået mellem Socialdemokratiet og den forrige regering, men vi accepterer den aftale, ligesom vi forventer, at de aftaler, vi har indgået, stadig gælder.

Vi kan konstatere, at vi bliver skældt ud fra alle sider i den radikale folketingsgruppe. Når det sker, så plejer det sjældent at være helt galt, det, vi gør. Vi er ikke kommet op at køre. Så nemt slipper vi nemlig ikke taget.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Hvis ikke jeg hørte meget forkert, så sagde fru Marianne Jelved, at Det Radikale Venstre hilste med glæde, at Socialdemokratiet havde udtalt sig til fordel for et samarbejde på grundlag af dagsordenen af 3. maj 1984, den berømte. Vil det sige, at regeringen er indstillet på at arbejde på grundlag af dagsordenen af 3. maj 1984? Det synes jeg ville være fantastisk spændende. Hvis det er tilfældet, så er der jo sket noget, for regeringspartierne ville jo ikke stemme for den dagsorden. Det var Socialdemokratiet,

SF og De Radikale, der vedtog den. VS ville heller ikke stemme for den, de undlod. Så vidt jeg husker, undlod regeringspartierne også at stemme for den.

Det er jo interessant, men er det rigtigt? Det er straks et andet spørgsmål. Det vil vi gerne have opklaret, hr. statsminister. Er regeringen indstillet på at arbejde udenrigspolitisk på grundlag af dagsordenen af 3. maj 1984?

Fru Marianne Jelved svarede på noget, jeg slet ikke havde talt om. Fru Marianne Jelved havde i første omgang talt om, at det, der var sket nu, var, at de to dagsordensforslag fra 14. april var blevet koblet sammen. Det var det, jeg modsagde. Jeg sagde, at der var tale om en kobling af den norske ordning plus regeringens dagsordensforslag. Det er rigtigt, at det er regeringens dagsordensforslag, det, at vi meddeler disse ambassader, hvad Danmark accepterer og ikke accepterer. Det er regeringens dagsordensforslag, og det er noget nyt. Men det andet er så, at man har taget den norske ordning, hvor man i meddelelsen til skibene kun siger, at de skal overholde de danske regler, og ikke siger noget om, hvad de går ud på. Det er den kobling, der har fundet sted, og det første, dette med at meddele ambassaderne det, giver jeg som sagt ikke noget for.

Selvfølgelig meddeler ambassaderne også regeringerne, at sådan forholder det sig. Det skal de gøre, det ved vi godt. Men hvad regeringerne gør, hvad Pentagon gør, hvad det amerikanske statssekretariat gør, hvad de gør i London, når de har fået meddelelsen fra ambassaderne, det kan hverken fru Marianne Jelved eller den danske udenrigsminister eller undertegnede her vide noget som helst om. Der står jo ikke i den meddelelse, der sendes til ambassaderne, at det er forbudt. Der står bare, at det er Danmarks politik ikke at acceptere, og så kan de altså selv finde ud af, om de vil følge den politik.

Det er sandheden om den sag.

Kofod-Svendsen (KRF):

Statsministeren sagde i sin besvarelse, at det var de mest påtrængende spørgsmål, der var taget op i tiltrædelseserklæringen, men eftersom det var en erklæring på ca. 10 sider, så synes jeg nu alligevel, det havde været rart, om man også fra starten havde markeret nogle af de holdninger, som bl.a. miljøministeren har sagt skulle være et særkende for regeringen, og der er et